

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/25/2016
Identifikačné číslo spisu: 4016200007
Dátum vydania rozhodnutia: 24.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4016200007.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: G., bytom Ulica X. XX, X., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ulica 29. augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 23Sd/6/2016-4 z 19. januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 23Sd/6/2016-4 z 19. januára 2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č.k. 23Sd/6/2016-4 z 19. januára 2016 krajský súd podľa § 104 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) zastavil konanie.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že rozhodnutie napadnuté navrhovateľom nespĺňa podmienky rozhodnutia správneho orgánu podľa § 209 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, nemá teda povahu rozhodnutia správneho orgánu o právach a povinnostiach fyzickej osoby v oblasti verejnej správy a nemôže byť preto predmetom preskúmania v správnom súdnictve. Uvedený nedostatok je neodstrániteľnou prekážkou konania, ktorá je dôvodom na zastavenie konania podľa § 250d ods. 3 v spojení s § 104 ods. 1 OSP.

Krajský súd poukázal na tú skutočnosť, že navrhovateľ sa domáha preskúmania toho istého likvidačného listu z 10. mája 2006 už viacerými podaniami, ktoré prebiehajú na krajskom súde. Prvé bolo na krajskom súde podané 2. januára 2007 a je zapísané pod sp.zn. 28S/1/2007 a uznesením Krajského súdu v Nitre do 4. februára 2013 bolo zastavené. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 9So/43/2013-208 z 30. júla 2013 uznesenie o zastavení konania potvrdil. Keďže vo veci sp.zn. 28S/1/2007 je už právoplatne rozhodnuté, nemôže sa prejednávať znova (§ 159 ods. 3 OSP), preto krajský súd konanie

zastavil.

Uznesenie napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním, v ktorom namietal nezákonnosť rozhodnutia krajského súdu o zastavení konania. Uviedol, že odvolaním proti RDI, ktoré je fiktívne rozhodnutie, je vždy konkrétne nová priznaná dôchodková dávka za nový označený mesiac v konkrétnom roku.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 a nasl. OSP, § 492 ods. 2 SSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo uznesenie krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa postupom podľa § 104 OSP zastavil konanie. Dôvod zastavenia konania spočíval v neodstrániteľnej prekážke konania res judicata (§ 159 ods. 3 OSP).

Najvyšší súd z obsahu súdneho spisu mal za preukázané, že navrhovateľ sa podaním doručeným krajskému súdu 4. januára 2016, označeného ako 334. odvolanie domáhal preskúmania RDI - likvidačného predpisu z 10. mája 2016.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že podanie navrhovateľa smeruje voči rozhodnutiu, ktoré správneho prieskumu nepodlieha, keďže nespĺňa podmienky rozhodnutia správneho orgánu podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a nemá povahu rozhodnutia správneho orgánu o právach a povinnostiach fyzickej osoby v oblasti verejnej správy. Rovnako sa stotožnil s názorom krajského súdu o tom, konaní sp.zn. 23Sd/6/2016, predchádza iné konanie o tej istej veci, ktorá už bola právoplatne skončená, a preto sa nemôže prejednávať znovu.

Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol krajský súd vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom. Odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia, ktorým krajský súd konanie zastavil. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia. Neúspešný navrhovateľ nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnej odporkyni v odvolacom konaní trovy nevznikli. Preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania podľa § 250k OSP navrhovateľovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.